

دوستان محترم
 گوی - «سیدان توده ای» اندامی از رسته و کمان دینده است. ^{سیدان کرادی} (۱۳۲۷)
 در صفحه ۱۱۷ مروده ای زالم اصله نانی است که به نام دیگری دما و اسباه به جای
 رسیده است. به این گونه در مصراع دوم به جای فخر (که مخمورک تو از رنگ است زینا تر)
 قهر نوشته شده و به جای بهین، بهین! (رسد چو روز بهین، نل می آینه)
 به جای اگر در جای دیگری اصل شعر با نام سراننده آن تجدید حدیث شود -

با یاد خسته سیدان کرادی
 ۱۳۲۷
 اصله